

[Aksel Larsen.]

grundlovssagen var til behandling her i tinget, var vi det eneste parti, som krævede ungdommens ligeret til højere uddannelse sikret uanset forældrenes økonomiske kår. Alle andre partier stemte imod dette krav. Under valgkampen har, såvidt jeg ved, alle partier — nej, om forladelse, retsforbundet var naturligvis ikke med, for retsforbundet er lige økonomiske rettigheder en vederstyggelighed — altså, under valgkampen har alle partier undtagen retsforbundet udtalt, at de ville gennemføre det samme, det står også i socialdemokratiets program, og jeg kan virkelig love vor støtte til en sådan reform. Det gælder også spørgsmålet om lærlinge og gennemførelse af dagskole, hvad lærlingenes tekniske undervisning angår, men jeg må have lov til at sige, at det er ikke helt tilfredsstillende, at regeringen først vil bruge en masse tid til undersøgelse af dette spørgsmål; det har været undersøgt tilstrækkelig længe, der behøves ikke yderligere undersøgelser, man kan bare skride til værket. Jeg foreslår regeringen, at den simpelthen fremkommer med et lovforslag om dagskole for lærlinge, det kan ske aldeles omgående. Jeg skulle tro, at der er mulighed for at få det vedtaget her i tinget. Hvis regeringen af en eller anden grund skulle tøve, kan jeg love den, at så skal vi komme med forslaget.

Hvad sociallovgivningen angår, har det under valgkampen ikke skortet på løfter, hverken fra socialdemokratiet, det radikale venstre eller de tidligere regeringspartier. Vi håber, at disse løfter må blive omsat i praksis. Vi vil meget gerne være med til at gennemføre den almindelige folkepensionering. Dog forekommer den socialdemokratiske skitse os ikke helt tilfredsstillende. Vi vil påpege, at det, der er nødvendigt, er aldeles omgående at forbedre de gamles og invalidernes, kvinders og børns sociale forhold. Hvilke foranstaltninger vi ønsker gennemført på disse områder, fremgår af de forslag, vi har stillet tidligere, og af det forslag, vi allerede har fremsat i dette folketing, og vi vil arbejde videre på samme linie.

Der er et spørgsmål, der ikke er nævnt i socialdemokratiets program, men som er nævnt i statsministerens programmerklæring, nemlig spørgsmålet om de islandske hånd-

skrifter. For at der ikke skal være nogen som helst tvivl, skal jeg gøre opmærksom på, at vi kommunister er af den opfattelse, at håndskrifterne bør udleveres til Island. Vi tager intet forbehold. Vi mener, at alle de håndskrifter, der er skrevet af islændinge på Island, bør udleveres til det islandske folk. De hører ikke hjemme i København, uanset hvilke historiske momenter man kan drage frem, når man taler om, hvordan de er kommet i Københavns universitets besiddelse.

En hel del af det, der står i socialdemokratiets nye program, er, omend i en mere almindelig eller afsvækket form, gentaget i statsministerens redegørelse, der også redegjorde for andre politiske problemer, der beskæftiger regeringen, men jeg finder, at denne redegørelse dog er behæftet med mangler.

Jeg ser ikke i bebudelsen af de lovforslag, regeringen vil fremkomme med, noget om, at man vil komme med de nødvendige forslag om ændringer i en række sociale love i medfør af grundlovens § 71, stk. 6. Ifølge grundlovens § 71, stk. 6, kan administrativ frihedsberøvelse, fjernelse af børn fra hjemmet, indespærring af folk under åndssvageforsorg ikke mere ske, uden at de pågældende får adgang til at appellere sagen til en domstol, får begrundelsen at kende for, at de skal indespærres eller frihedsberøves, og får beskikket en forsvarer, hvis de ønsker sagen for en domstol. Den sociale lovgivning, vi nu har, er i strid med den nye grundlovsbestemmelse. Jeg ser ikke i statsministerens redegørelse noget løfte om, at man vil komme med de nødvendige lovændringer, men jeg erindrer om, at på dette punkt er grundloven ændret, og jeg henstiller, at regeringen snarest fremkommer med de fornødne forslag, så lovene kan komme i overensstemmelse med grundloven. Jeg ved iøvrigt, at der har været arbejdet med disse spørgsmål i de forskellige departementer.

Jeg ser heller ikke i statsministerens redegørelse noget om, at man vil ændre lovgivning og praksis herhjemme i overensstemmelse med den nye grundlovs § 77, der siger, at enhver er berettiget til på tryk, i skrift og tale at offentliggøre sine tanker. Det er indlysende, at som den paragraf nu er udformet, er teatercensuren grund-